

Notulen vergadering Werkveldraad (WVR) Psychiatrie VGVZ

Dd. 18-10-2017

Locatie Altrecht Utrecht

Aanwezig: Mariette van Someren, Pro Persona; Jan van der Wal, Pro Persona; Remco Graat, Pro Persona; Lisa Böll, Pro Persona; Ruud Jellema GGZ-Westelijk Noord-Brabant; Arianne Boon, Vincent van Gogh; Jamal Mekdadi, Altrecht/ InGeest; Sanne Graske, GGZ-Centraal; Annelies Rooijackers, GGZEindhoven; Boukje Grashuis, GGZ Centraal; Stefien Jansen, Pro Persona; Marijn Gilhuis, Parnassiagroep; Lisa van Duijvenboden, GGZ Eindhoven (Voorzitter); Gerson Gilhuis, Arkin Amsterdam (Notulen); Karien van Roermond, Altrecht; Gerline de Jong, InGeest; Taco Bos, Pro Persona (Presentatie).

Agenda:

1. Welkom
  2. Inleiding en toelichting besluit NZa door Taco Bos
  3. Informatieve vragen
- Pauze
4. Discussie
  5. Conclusie

- **Ad 1: Welkom** door Lisa

- **Ad 2: Inleiding en toelichting**

Taco zet de geschiedenis en de inhoud van het besluit van de NZa uiteen (**zie bijlage**).

Tijdens de presentatie wordt toegelicht dat een van de redenen van de NZa om het DBC systeem te herzien is dat er in het huidige systeem teveel motieven zitten voor directies en behandelaars om geen beroep te doen op ondersteunende beroepen (waaronder de GV), terwijl deze wel bijdrage aan goede zorg. Een van die prikkels kan bij voorbeeld de gedachte zijn dat een directie onder druk om op overhead (waar de GV nu uit betaald wordt) te bezuinigen tot de conclusie komt dat het dan ook op de GV kan bezuinigen. Deze GV kan immers niet gedeclareerd worden en levert in die zin dus geen geld op.

- **Ad 3: Informatieve vragen**

Bij Vincent van Gogh heeft men de inzet van geestelijk verzorgers beperkt tot enkel de WLZ cliënten. Arianne vraagt of deze maatregel van de NZa op termijn ook voor inzet van de GV aan DBC cliënten zou kunnen zorgen.

Dat valt niet te zeggen. In de eerste plaats is het bij wet geregeld dat GGZ cliënten in 24 uren zorg te allen tijde een beroep op een GV-er kunnen doen. Als dit niet mogelijk is, lijkt dit probleem eerder een zaak voor de inspectie, dan voor de NZa. Daarbij komt dat het voorstel van de NZa een *mogelijkheid* is en geen verplichting. Het staat de instellingen dus vrij om dat naast zich neer te leggen

Dit laatste is belangrijk om ons te realiseren. Bij Altrecht heeft het bestuur laten weten dat ze er niet aan mee willen werken, omdat het op het eerste gezicht alleen maar meer werk oplevert. Dit zou op termijn voor de plaats van de Geestelijke Verzorging wel nadelig kunnen zijn omdat de uren die de GV Altrecht zou leveren in dat geval niet meegenomen worden in de beoordeling van de NZa over de inzet van de GV.

Lisa B. vraagt of de NZa de door GV-ers aangeleverde uren per instelling gaat middelen over alle beschikbare GGZ instellingen en GV-ers. Als dat zo is, dan zou dat een vertekend beeld kunnen geven indien er instellingen en GV-ers zijn die niet meedoen. Taco denkt dat dat waarschijnlijk wel zo zal zijn. Alle kleine beetjes helpen

voor het totaal. Tegelijk moet wel gezegd worden dat het niet duidelijk is wat de consequenties zijn als onze beroepsgroep niet alle uren zou rapporteren die in werkelijkheid geleverd worden.

Het doel van de NZa is dat ze een nieuwe zorgstructuur wil opzetten die ruimte biedt aan het 'kwantificeren' van o.a. herstel gerichte zorg en die zo een breder beeld geeft van alle geleverde zorg die om een cliënt heen zit. In de nieuwe structuur zou niet alleen de medische maar ook de bredere zorg meegenomen moeten worden.

Remco vraagt wat de andere 'ondersteunende beroepen' doen, nu ook zij mogen gaan tijdschrijven?

Taco: de onderzoekspsychologen zijn er blij mee. Zij hebben er zelf om gevraagd. Het lijkt erop lijkt dat de GV-ers de enigen zijn die er niet blij mee zijn.

Gevraagd wordt hoe je de uren moet registreren als je met andere disciplines samen werkt? – Dan moet je met hen afspreken hoe je het gaat wegschrijven.

Jan vraagt wie de uren registratie gaat lezen.

Uiteindelijk zijn ze bedoeld voor de NZa tbv hun nieuwe systeem. Marijn geeft aan dat op het plaatje van de totale geleverde zorg die de NZa onder ogen krijgt het aandeel van de GV praktisch wegvalt. Alleen als je erop inzoomt komt het tevoorschijn. Maar als je helemaal niets schrijft sta je er helemaal niet op.

- **Pauze**

- **Ad 4: Discussie**

De voorzitter begint met een kleine peiling om te kijken hoe de algemene stemming is t.o.v. het voorstel van de NZa onder de aanwezige collega's: Wie denkt dat hij /zij aan de voorgestelde uren registratie mee gaat doen?

Veertien collega's zijn van plan om eraan mee te doen, drie weten het nog niet.

Zorgen zijn er over de vraag wat tijdschrijven met kwaliteit van zorg te maken heeft. Jan argumenteert dat het initiatief van de NZa voortkomt uit een negatieve motivatie: NZa wil een perverse prikkel voorkomen in het systeem, maar het resultaat is dat wij nu moeten gaan tijdschrijven. En wat voor garanties levert al deze moeite ons? Nog steeds lijkt het erop dat als er bezuinigd moet worden, wij toch wel aan de beurt komen.

Daarbij komt dat de NZa de focus van de registratie zwaar op het eerste deel van ons werk legt: ondersteunen bij coping en zingeving. Maar waar blijven we met de twee andere zwaartepunten: het bieden van de vrijplaats en het ondersteunen bij religieuze vragen en spiritualiteit. Wordt de aandacht die we geven hier niet te veel uit elkaar getrokken?

In reactie hierop reageren collega's dat de vraag of de aandacht zozeer uit elkaar getrokken wordt, een kwestie is van interpretatie van wat je onder coping en zingeving vindt vallen. Als je met iemand bidt kun je heel goed argumenteren dat dat ondersteuning is in coping en zingeving. Hetzelfde geldt voor vertrouwelijke gesprekken. Als iemand écht niet wil dat je de tijd vermeldt dat je met hem in gesprek bent geweest, dan is dat wel vrijplaats in de meest strikte zin van het woord en dan tel je dat uur niet mee. Maar dat komt in de praktijk weinig voor.

Al met al kun je de meeste uren die we aan cliënten besteden gewoon onder het kopje ondersteuning coping en zingeving laten vallen. Taco zegt dat deze interpretatie van onze gesprekken met cliënten wel de goedkeuring van de lokale geneesheer-directeur

moet dragen, omdat hij/zij uiteindelijk de eindverantwoordelijke is voor de geleverde zorg.

In de praktijk van de GV-ers aan tafel die tot op heden aan tijdschrijven hebben gedaan (InGeest, Vincent van Gogh, Arkin) wordt er bij de geregistreerde uren geen onderscheid gemaakt tussen de drie genoemde zwaartepunten en registreert men alle persoonlijke contacturen.

Een ander punt van zorg is dat de verplichting om te registreren, ook al gaat het alleen maar over de uren, je werk hoe dan ook beïnvloedt. Door de focus op registratie mis je spontaniteit en gratuititeit van bij ons vak hoort. Mogelijk ga je daardoor meer de contacten zoeken die geregistreerd worden ten koste van de personen die niet geteld worden.

Wat gaat dit met ons zelf doen? Gaan we ons nu een ‘bedrijfje’ voelen?

Dit punt wordt breed gedeeld en vanuit de praktijk van een aantal collega’s bevestigd. Tijdschrijven en rapporteren heeft invloed op hoe je je voelt als GV-er en hoe je je keuzes maakt. Daarnaast wordt opgemerkt dat veel achter de computer zitten om te registreren er juist voor zorgt dat je minder i.p.v. meer zichtbaar wordt.

Gerline en Jamal zeggen dat we het ook weer niet moeten overdrijven: de registratie die men bij InGeest doet, heeft ook gunstige kanten: men wordt vaker erbij gehaald en voelt zich minder een vreemde eend in de bijt. Weliswaar zijn er sinds het registreren is begonnen drie FTE aan GV wegbezuinigd, maar je zou ook kunnen zeggen dat de registratie ervoor gezorgd heeft dat de huidige vier FTE GV nog zijn over gebleven.

Al met al is de stemming onder de collega’s dat men er niet op zit te wachten en zorgen heeft, maar dat men inziet dat we gegeven de huidige ontwikkelingen in de zorg het beste maar mee kunnen gaan en daar het beste van moeten maken. De leden willen loyaal zijn aan de lijn van WVR, maar vragen daarbij wel om als het kan zoveel mogelijk als een eenheid te opereren. Dus nu we toch gaan tijdschrijven, laten we dat dan ook overal doen, zodat het dan ook goed in beeld komt. Laten we zo mogelijk ook afspreken hoe we gaan schrijven.

Marijn en Taco merken op dat we ook pro-actiever kunnen zijn wat betreft het laten weten dat we behalve cliëntcontacten ook nog meer zaken doen in het belang van de zorg, zoals moreel beraad, teamondersteuning en klinische lessen.

Kunnen we ervoor dat zorgen dat wij als GV in kwaliteitsstandaarden van instelling komen te staan?

Kunnen we ook een sprong naar voren maken waardoor je zichtbaar wordt als nadrukkelijke mede-eigenaren van herstel gedachte?

Lastig is dat de vraag van de NZa niet aan ons is gesteld, maar aan de instelling. Dus die moeten ermee aan de slag gaan, terwijl het voor *ons* van groot belang is. Reden te meer om niet af te wachten maar zelf initiatief te nemen.

Ervaring van Marijn bij Parnassia: daar is overleg gevraagd door de systeembeheerders met de GV over hoe zij het registratieformulier in elkaar zouden willen zetten.

Taco heeft bij ProPersona ook zo’n overleg gehad: daar volstond men wat betreft het administreren van de tijd met de drieslag: individueel gesprek, groepsgesprek en administratie.

Lastiger is wat we met de vieringen doen. Registeren? Daar haakt het bij velen omdat het niet praktisch is en gevoelsmatig op gespannen voet staat met de idee dat je juist bij een eredienst er als 'mens' mag zijn en niet als patiënt.

Het moet bovendien ook nog wel iets opleveren in verhouding tot de moeite van het registreren. Een uur kerkdienst voor twintig personen, is niet twintig keer een uur, maar twintig keer drie minuten. Bij vieringen en groepen moet je namelijk een uur delen door hoeveelheid patiënten die deelnemen en dat per persoon noteren.

Wat te doen met wandelgang gesprekken? Presentie?

Arienne: wij registreerden alles, ook de vijf minuten gesprekken

Gerline: daar ben ik mee opgehouden.

Tip Marijn: ga in gesprek met behandelaren om je heen die daar vast ook mee te maken hebben. Hoe doen zij dat?

Bij ProPersona schijnt er in het systeem een aparte knop te zijn die daarin voorziet.

Suggestie vanuit WVR: stuur ervaringen en best practices naar WVR om te laten zien wat er zoals bedacht is. Marijn verzamelt ze als secretaris.

Ad 5 Conclusies en besluiten:

We hebben vragen en zorgen over wat het ons als beroepsgroep gaat brengen als we gaan tijdschrijven. Tegelijk realiseren we ons dat niet meedoen met het voorstel van de NZa onze situatie nog onzekerder maakt.

Alles overwegende leidt dit tot de volgende besluiten

- We werken mee met het voorstel van de NZa.
- We stellen voor om de uren die we besteden aan cliënt contacten niet te splitsen naar de drie werkgebieden van de GV (ondersteunen bij coping & zingeving, bieden van vrijplaats en ondersteunen religie en spiritualiteit), maar ze allemaal als 'behandel ondersteunend' te beschouwen. Tenzij de cliënt echt wil dat je niks, dus ook geen tijd, rapporteert.
- Vieringen registreren we alleen als het de moeite waard is en als je er zelf prettig bij voelt.
- We pakken onze beroepsstandaard erbij in de communicatie met onze leidinggevenden om te tonen dat er meer aan ons werk vast zit dan alleen cliënt contacten.
- We gaan ook relativeren: je kunt niet alles tot in het oneindige te registreren.
- We houden als punt van aandacht: wat doe je met de teams die er nu niet bij zijn, aangezien het van groot belang is dat zoveel mogelijk organisaties en collega's er wel aan mee gaan doen? De WVR- zal bijhouden welke organisatie allemaal wel of niet meedoen, om dat in het overleg met de NZa t.z.t. terug te kunnen koppelen.
- De WVR gaat een advies schrijven aan de leden over hoe je het tijdschrijven het beste aan kunt pakken.
- De WVR organiseert volgend jaar een vergadering om terug te blikken en de eerste ervaringen uit te wisselen.
- De WVR is bereikbaar voor alle vragen. (secretaris Marijn Gilhuis; m.gilhuis@parnassiagroep.nl)